

ŽENSKÁ HLÍDKA

Pořadatelka M. Burešová

ČERV SVĚDOMÍ.

B Jablonský.

Pohled na ten strom, ó synu,
jak tu smutně schne a tih!
Vaitro jeho červ zlý hryže,
ať to nikdo neví.

Z růžových hor slunce vzechází,
veskerý tvor klidně spí;
červ však hryže ustavičně,
neustává v hryzení.

Na nebi se hvězdy lesknou,
veskerý tvor klidně spí;
červ však hryže ustavičně,
neustává v hryzení.

Strom se ohýbe, sem tam klátí,
a zas tře k nebi zří;
červ zlý hryže ustavičně,
neustává v hryzení.

Tak červ hryže po vši dobu,
ať strom zhoubně podlomí,
ať tak hryže tře až k hrobu
člověka zlé svědomí!

MODERNÍ FILOSOFIE "OSVĚTY AMERICKÉ."

Čtené čtenářky a čtenáři mně dovolí zmínku o naší sousedce "O. A." a její filosofické eseuře našeho článku "Jak často se zklameme" uveřejněného ze dne 4. tohoto měsíce.

My jsme na model moderního filosofa "O. A." nestříhali, ale, jak se sám přiznává, kabát jemu pasuje "non plus ultra." Též nás, že vystihl jsme každý záhyb postavy. Vidíme onoho censora státi před zrcadlem a, aby však náhodou jemu svědomí jeho nezaklapalo, prostírá tkaninu z bibliických citátů a moderní filosofie moderního člověka na ono zrcadlo. Poučuje nás, že vše zastaralé nemá ceny a že nové obohacení, třeba jen zdánlivé, přýčiní čistě lidi z těch, sem přijedeš, Pepík a Štáhlík. — Ano i my se radujeme z těch, kteří se skutečně polepšili a kráčí přímo cestou dobrou. Ale bohužel, mnohý z nich je jako vlk v beránčí kůži! Radíme mu, nežli bude podrobovatí naše články jeho nezapně eseuře by ráčil sám sebe dříve podrobiti rozboru svého svědomí — a pak jsme si výsledku jisti.

Antonie Myšičková, Killam, Alberta, Canada, 11. února '14. — Vážná paní pořadatelko! Dovolují si napsati pár řádek do "Ženské Hlídky" a tak i mým známým v Omaze dáti vědět, že v té zmrzlé Kanadě ještě žijeme. — Přítomně zde máme pravou kanadskou zimu, neboť teploter klesá každým dnem a neustále na 40 až 45 st. ukazuje. Však také podle zimy lidé se musí obléci a, když tak potkáte toho farmáře, myslíte, že se medvěd na Vás valí. Ohromný kožich a táž čepice zahall jej úplně, že sotva kousek nosu je vidět. My hospodynky ovšem na procházky nejdem, nýbrž tulíme se ke kámnům a staráme se, by nám oheň nevyhasl. — Za to v létě je nám zde lépe, než Vám tam v Nebrasce; kdežto Vy tam usýcháte, ani jst Vám nechtutná, nám je zde výborné. Vzhledem ku zdejším studeným nocím, zde nemůžeme vypěstovat mnoho zeleniny, jako okurky, rajská jablka a jiné. Úroda však zde byla hujná a zejména pšenice, kterou zde pěstují nejvíce ze všeho obilí. Na konce zdravím tetu Vítanvášovou, pište hodně zpráv z Omahy. Též zdravím otčunu pořadatelku a prosím a trpělivost s mým dopiskem.

Josefa Urbáňová, Chico, Cal. — Čtená redakce! Přijímte ode mně srdečné pozdravení, jakož i Vy milé čtenářky a čtenáři. — Casopis váš, o který jsem si ten to měsíce psala, ze dne 4. února jsem v pořádku obdržela a vysílám, že i na začátku pořádku bude přibíhat. Zároveň s tímto dopiskem vám posílám \$1.80, co předplatné na Pokrok a za premií si přejí nádky. Milé čtenářky a čtenáři, v Californii bydlím již čtrnácti roky, a to je máj první dopis a chybím-li někde, tak odpuště, já ale myslím, že pan sa své naje chyby opravi, zašel mu předem děkuji. Právě jsem četla "Ženskou Hlídku" a tu přišlo

na dopis paní Otoupalíkové. Milá paní, to samé je zde v Californii, jak totiž vám píše ta paní z Texasu. Letošní rok ale následkem časých a prudkých dešťů je vše spozděno. Za všechna léta, co jsem zde, nevím, by bylo některý rok spadlo tolik vody, jako letos. — Nyní však již čtrnáct dní nám nepří, jsou pěkné dni, a jestli bude ještě několik takových, bude všechno stromová v plném květu. Mandlové stromy, ty již kvetou. V Chioo bydlím tři měsíce již se svým synem a sestrou, paní Bulfinovou od Hamilton City a její dectou. Město Chioo se mi líbí, na všech stranách staví se zde pěkné budovy. Zde v Californii usazuje se dosti lidí každé národnosti, zejména však našinec. V Chioo a okolí jest usazeno asi dvanáct českých rodin. S několika jsme se již seznámili. Mnozí z nich však se vyjadřují, že chtějí odtud jíti pryč a vskutku nevím, co je odtud vyhání. Jak shora píši, jsem v Californii 14 let a nikdy jsem netrpěla nížadným nedostatkem. Myslím, že mají špatné pozemky a to jest, co je asi vyhání, ale tomu se, krajané, ne nedivte, vždyť sem přijedou z jiného státu a sotva jsou zde pár měsíců, dají se již do pozemkového jednání. Takový pozemkový jednatel vám prodá pozemek, který on úplně sám nezná. Proto každému našinci radím, než zde koupí, by se poradil s některým zdejším krajanem, jenž zde bydlí několik roků. — Jsou zde rodiny, které bydlí v Californii až 20 let a některé z nich bydlí v zdejším okolí. Pro dnošek končím svůj dopis, neboť jsem jedna z těch, která ráda čte, ale nerada píše.

Františka Havlíková, Lawton, Okla. — Čtená redakce! Myslím, že nám dochází na Pokrok předplatné a, aby nám tak milý časopis nepřišel smad k zastavení, zasílám vám \$1.60 — za premií laskavě pošlete mi Velký Slovanský kalendář. Zároveň sděluji Vám radostnou zvěst, že jsem Vám totiž novou odběratelku získala. Ohnos na její předplatné naleznete též přiložený. Krajanů zde sice není mnoho usidlených, proto ale přičiním se ještě několik z nich za odběratele Pokroku, vskutku česopisu dobrého, získati. — Mně se příkladně v Pokroku velmi líbí "Ženská Hlídká" a pak oba romány. Počasí bylo zde pěkné a rolníci nyní o všechno přý již seji, však se to také rozkošné pracuje. Dnes to ale vyhlíží, jako by se chtělo chumelit, ovšem nám jest zde sniž vzhledným. — V tomto čase má se dobytek dobře, neboť může se na pšenici pásti a jen málo jest třeba ho přikrmovati. Přistě více. Zatím s pozdravem na všechny.

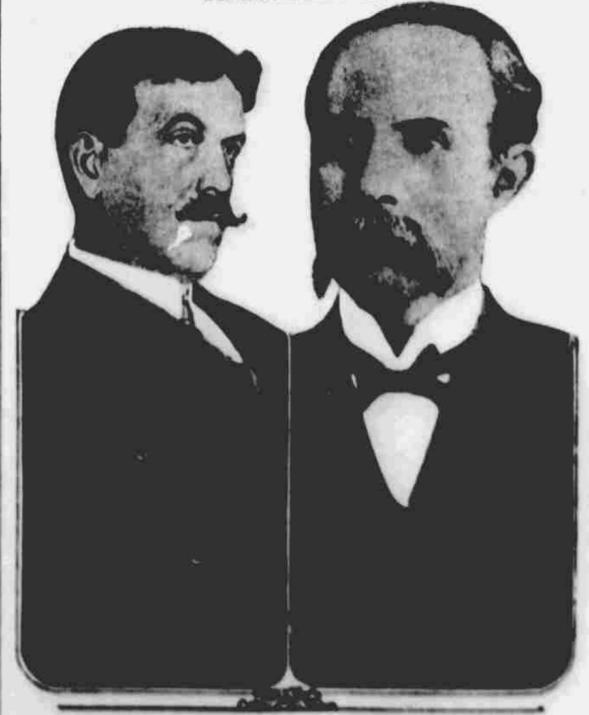
R. Cepáková, Groveton, Tex. — Čtená pořadatelko a milé čtenářky "Ženské Hlídky"! Ježto právě dnes přiš, osměluji se tudíž do "Ženské Hlídky" se podívatí, ovšem popřejete-li mi místa. Casopis Váš nám správně dochází a musím doznati, že jsme s ním úplně spokojeni, neboť jest to česopis nejen poučný, ale i velmi užitečně zábavný. Musím též podotknouti, že v tomto okolí jest nás posud teprve dvanáct česko-moravských rodin usazeno, jinak ale má zde větší počet krajanů pozemky zakoupeno. Poda sežalých pozemků jest lehčí nežli přejíti a smad všechno v ní úspěšně roste. My jsme zde teprve od nového roku, tak posud nevím, jak za svoji práci odměněni budeme. — Také musím v milé čtenářkami sdělit, že jsme zde měli též taneční zábavu, neomyšle však, že nám při ní hrála neobvyklá koncertní kapela, neboť to nám nabrala harmonika, při kteréž dobře jsme se vytančovali a jaká jistla a píti (jest zde prohibice) byla dost, tedy až do rána jsme to vydrželi. Se et redakci musím sdělit, že Pokrok již nyní tak milé nám časopis, dostal se nám náhodou do ruky, kdy ještě v něm přešle oznáměny nebyly a ježto máme na poštu přišel daleko, na poštu tedy dojí

díme jednou tak za 14 dnů. Za premií žádáme Velký Slovanský kalendář. Přijímte srdečný náš pozdrav a doufám, že se mi pro Vás podaří několik nových odběratelů získati.

Paní Rosalie Vrbová, Wagner, So. Dak. — Čtená paní pořadatelko přijímte máj srdečný pozdrav! Musím si opět na chvíli zaskočit do té naší milé Hlídky a tentokráté již z nového místa, při čemž musím podotknout že se nám tu jak náleží líbí. Ovšem vše jest nové — co nejlépe zařízené a co hlavního, dobré vody, která sama jako z artézky teče, máme hojnost a jak pěkně se to v ní pere — zrovna jako v dešťové! — Divím se, co se stalo s těmi wagnerskými dopisovateli. Kdyžkoliv přijde milý nám Pokrok, tu vždy bedlivě prohlížím, zdali také nějaký dopis z tohoto okolí v něm uvidím, ale marne — skutečně zdá se, jako bychom zde už nadobro zamrzli. Vždyť ale zde posud takové zimy nebyly a teprve 6. února ten největší až posud mráz se dostavil. — Musím též moji sestru Slavíkovou v Čechách vyhlednout! Nuže, milá sestřičko, dostav se k nám do té milé naší Hlídky a sděli, jak se tam máte! Vy, pane švagr, něčeho si z toho nedělejte, že se Vaše manželka někdy s Vámi vyvadí, že totiž pořad jen čtené. Budeme Vám též všichni poděčeni, když časem zašlete na redakci dopis a v něm sdělíte, jak tam v té drahé otčině pokračujete. A Vy, paní Rohlová, nechte se též často vidět v naší Hlíde, však jsem poslední Váš dopis musela též i našim děvčatům přečíst. Jen, milá sestro, se tedy rozbehně a co nejdříve do "Ž. H." se dostav. Neopomeň od nás drahou naši matičku zdraviti. Milé družičky, buďte některá z Vás tak laskava a sdělte, zda víte, na co by bylo zajetí sádko dobré a mohl-li se totiž také na bolesti použiti. — Přičiním se, aby i jiné zprávy z této velké české osady byly v Pokroku uveřejňovány.

Marie Křepelová, Peru, Nebr. — Čtená redakce, čtenářky a čtenáři! Co mne k tomuto dopisu donoučuje, jsou hlavné zprávy, z nichž vychází na jevo, jak ženská zlobí se na p. učitele Beneše. — Já však mu dávám za pravdu, že naše ženy v New Yorku se málo o své děti starají, neboť jsou jim milejší dollary a v dílnách zábavy. Ony jednoduše dají děti na stravu (board), nebo pošlou je do školy a tím již myslí, když na ně platí, že jest to dosti, co pro ně vykonaly. A víte, co jest těchto smutných poměrů příčinou? Naše ženy levně pracují, takže muži o práci přicházejí. Někdy ovšem muži nechtí pracovat a tu ženy samy za ně jdou do

ÚRADNÍCI SPOJ. STÁTŮ, KTERÍ JSOU PRO OBMEZENÍ PŘÍSTĚHOVALECTVA.

Úřadní Washington byl vrozen komplikacemi, povstávající odporující sobě názorů o otázce přístěhovalectví. Stanovisko, jež zaujal vřelá přístěhovalectví komisi Anthony Caminetti, totiž na vyloučení Japonců a jiných Asiát, máže vstáti k jeho resignaci. Senátor Ellison D. Smith z Jižní Caroliny, předseda senátního výboru na přístěhovalectví, oznámil, že jest pro předložbu osnáhu jíci tak zvanou "literární zkušičku" a že seváhna bude v osnáhu. Tato předložba uzavřela by Spoj. Státy každoročně mnoha tisíci přístěhovalectví. Caminetti jest na pravé straně a Smith na levé

práce. Kdežto muži vydělávají týdně \$16—18, ženy tu samou práci za \$6 až \$7 vykonávají a, jak už to bývá, každý zaměstnavatel vždy raději méně platí. V našem městě není mnoho nového. Máme zde dosti sněhu a tak myslím, že budeme mít rok úrodný. Máme zde městskou vodu, ta jest ale tak tvrdá, že mýdlo se v ní ihned sráží a tak se ní nemůže téměř ani mýti, štěstí ještě, že máme vodu dešťovou. Jest zde pěkná prádelna, některý z krajanů měl by dobrou příležitost výhodně ji vykoupiť. Nyní přijdu častěji, neboť nejen čist, také ale psát! S pozdravem na všechny!

Františka Princová, Ceresco, Nebr. — Čtená paní pořadatelko a milé družky "Ž. H."! Přijímte ode mne srdečný pozdrav a vše dobré od Pána Boha v tomto novém roce 1914. Dne 20. ledna měli jsme zde krásnou slavnost a sice ve Valparaiso sváteční chrámu Páně, kam my máme jen pětmil. Slavnost na to zimní počasí velice pěkně se vydařila. Po církevních obřadech občertav osádnice připravily skvostnou hostinu, na kteréž na 400 osob se podílelo a každý výborně si pochutnal. Zdejší osada jest více anglická nežli česká, přece ale utěšeně pokračuje, ježto Angličané jsou dosti nápoemní. Počasí přítomně jest pramizerné. Jak říká staré přísloví: "Nedrž-li leden, nedrž ani jeden." Však tentokráté jest tomu naopak. Prvního a druhého února sice bylo pěkně, potom ale se to převrátilo a od té doby jeden den padá sniž a druhý zase fouká severák, jako by sám chtěl být pánem. Dne 27. ledna podařilo se nám pěkné překvapeníčko uspořádat na zdejším Ohnontkovou, které připravili naši matičku zdraviti. Milé družičky, buďte některá z Vás tak laskava a sdělte, zda víte, na co by bylo zajetí sádko dobré a mohl-li se totiž také na bolesti použiti. — Přičiním se, aby i jiné zprávy z této velké české osady byly v Pokroku uveřejňovány.

Františka Otoupalíková, David City, Nebr. — Čtená redakce! Musím, drazí čtenáři, zase za Vámi a povím také proč! Víte zajisté, jak jest asi člověku, když ho něco tíží a v takových chvílích rád má upřímné srdce, které by s ním cítilo. Kde je ale nalézt? Nejspíše jen u matek, nikoliv ale vždy u všech a zvláště ne u žen, které děti neměly a nemůže tudíž vědět a ani z daleka tušit, co matka, jež děti zrodila, musí všechno zakusit. Žena, jež děti nemá, neví zcela ničeho o bolestech a strastech, práci a starosti, zlosti a nejvíce lítosti. — Ptáte se asi, proč lítost, jsou-li děti krávy? Však jest to stejné lítost — nad zlymi dětmi nám srdce krvácí. Jak se nám dítě kolikrát za naši starost odslouží a nemá pro nás laskavého pohledu ni slova. Já ovšem, díky, jsem něžného podobného nekusila, neboť mám děti rádné a hodné, což směle mohu tvrdit, ježto je zde každý dobře zdat. Nemyslete však, že jsem bez lítosti a zlosti. Ba právě já se domýšlím, že mám to největší soužení a proč? Můj bože, jak by ne! Což pak se rádi rozehá zím se tím, s nímž jsme se denně těšili? A když nám konečně odejde, jak tu se smutně cítíme — opuštění. Přijde smrt, odejme nám hodné dítě, ženu neb manžela, jak tu teprve cítíme, že jsme o nejvěrnější bytost připraveni. Zbudou nám hodné děti, máme z nich sice potěšení, což ale když přijde doba, že se s nimi rozloučiti musíme, tak že nás také opustí. Jak se říká, opusť otec a matku a následuj ženu neb muže, při tom ale nikdy matky nevzpomeneme, jak ona ubohá musí se cítit opuštěnou. A to udělají i ty nejlepší děti. Jak Vám asi známo, co nám dítě a ty mne nyní jedou po druhém opuštěti, až s velkým hořem přece ale jen od matky odejdou. Co již jsem již podobných okamžiků odosavadního bankovního revident-plakala. Začátkem února mne zase máj syn opustil. Zatočil po vyšším vzdělání a tu na 4 roky do Lincolnu na státní školy se odebral. Jest 23 roky starý, při tom tak hodný a tolik dobový, každému milý! Nuže, řekněte mi, sdalí rády takové dítě matky propuštěti. Věřte mi, cítím se tak opuštěnou, neboť od té doby, co máj drahý manžel zesnul, byl tento syn doma nejstarším a nyní též odešel. Jsem teď téměř sama — ještě s jedním synem a posudními dvěma dectami. A jak ráda bych si tyto doma, nejraději na vždy doma poslela, někdy vím, že nikdy se to neuskuteční — Vím, že Váš je na to zále. Jižli život mému se podobá a že mi tudíž uvěřte. Na vše předem děkuji, co je tak matek opuštěných, hořké slzy prosí.

vyvám a, jak nakyne, hned peku. Tímto způsobem se mně vždy nejlépe chléb povede, neboť nikdy nenechám těsto pěkysat. — Až zase pojedou do Omahy, tak Vás též navštívím. Možná dost, že jsme spolu v Hrotovicích před tím zámkem pod tou májí chodily k muzice. Nyní jest tam přes ten les od Valce k Hrotovicím silnice. Též pozdravuji v Evropě naši starou matičku, švagra a švagrovou, kterou žádám, aby jen dosti často dopisovala. Dále pozdravujeme J. Zelníčka a jeho manželku, ta nechtě též něco napíše. — Nyní Vám ještě sdělím, jak dělám křehotinky: Dám do mísky 2 koflíky mouky, potom vezmu kousek — asi tak jako malé vejce — másla a to v té mouce dobře rozetru; pak se k tomu přidá ždíbe soli a asi tolik cukru, dále 4 žlutky; ze 3 bílků se udělá sniž, konečně se do toho přilije koflík dobré sladké smetany, dvě stolní lžice lihu (alkohol) a vše se potom pěkně dohromady smíchá, načež se ještě k tomu přidá tolik mouky, co jen je třeba. Pak se to vyválí a válečkem jako na nudle těsto teponouce rozválí. Potom formičkou se takto vyvalené těsto vykrajuje a do rozpáleného sádku jednotlivě kousky se kladou ku smažení. Nu, a když jsou usmažené, posypou se práškovým cukrem, k čemuž může se též na špičku lžice sladkého prášku přidat. Která z Vás je budete dělat, tak se potom pochlubte, jak Vám chutnaly!

Husí játra v rosolu.
Pěkná velká husí játra nech dvanáct hodin ležet v mléce, pak je vyndej, omyj, prostrkej hustě na podlouhlé kousky nakrájeným uzeným jazykem, vlož je na kastrol, nalej na ně sklenku dobrého vína a nech je do měkka dusit. Potom nalej do melounové formy trochu rosolu, čistě polévky z nožiček a nech ztuhnout. — Když játra vyehladla, nakrájej je na podlouhlé kousky, propraž je malinko soli, pak je urovněj na ten ztuhlý rosol do formy na způsob hraničky, polej je opět rosolem a nech to docela ztuhnout. Když to chceš dát na stůl, oměň formu v horké vodě, otri ji, rosol vyklop na podlouhlou mísu a nech ho ještě ztuhnout.

Sázená vejce se sardelimi.
Nech másto na rendlíku rozebrát, vraz do něho vejce, kolik chceš, jedno vedle druhého, mezi každé uvažečko dej hromádku s máslem utřených sardelí, posol je trochu, dej do horké trouby upéci, dej ale pozor, aby nepřesla, sice nejsou dobrá.

Puding s uzenhou.
Utři dvě velké lžice másla, utrouhej 4 žemličky, namoř je v mléce, pak je vymačkej a dej k tomu másto, vraz do toho 4 žlutky a 3 vejce, přidej k tomu ještě lžice smetany, s půl citronu na dlouho rozkrájenou kůru a několik rozkrájených mandlí, trochu květu, načež dej k tomu půl libry uvařených, drobně rozekanou uzeniny a ještě to trochu zamíchej. Nechli to dosti slané, tedy osol dle chuti; nyní pomaz servit máslem, nebo ho namoř ve studené vodě, dej do něho tu mechaniku, volně to zavaz a nech to ve slané vodě hodinu vařit, pak to vyklop na mísu, posyp ostrouhanou žemličkovou kůrou a polej horkým máslem. Okrášlit to můžeš buď do věnečku nastřkanými mandlemi nebo pistáciemi.

vajíci, čehož sama byla jsem kolikrát svědkyní. Co však může dělat? Nie jiného, než se o kolnosti té podrobit. Věra bylo takové teplo, že slunce téměř až pášlo, dnes však přituhlo, tak že sedíme při kamnech a tu jest nejvhodnější chvíle k všelikému přemýšlení, někdy až tesknota se nás zmocní, když tak na vše se rozpomeneme. Proto laskavě mi odpuště, však doufám, že mnohá se mnou cítíte. — Věra se zde odbyval pohřeb Josefa Mařacka, krajanu bydlícího asi 5 míle od města. Rodiče jeho bydlí v Brainard a ti, když obdrželi tak neočekávanou zprávu, tu chudák, matka, jak ta si počínala. Přítelna smrti byla nejspíše přákrvení mozkových blan. Zesnulý byl 33 roky starý. Zanechává manželku a 6 malých dětí. Největší lítost nad jeho úmrtím nese ovšem zase jen matka, pročež všem nejlubší soustrast vyslovuji. — Právě jsem dostala zprávu, že školy na jižní straně jsou, následkem nemoci — horečky a osýpky zamčeny. — V posledním dopise svému jsem udala, že jsem obdržela 6 liber rozmariny, nyní ale sděluji, že ta paní mi zaslala 15 lb. rozmariny a z Californie jsem jí obdržela 25 lb., tak že ode všech žen jsem jí dohromady 80 liber obdržela. Srdečně jim všem děkuji, neboť mi jí všichni zdarma poslali — jedině express jsem platila. Však se jim za to odměním.

NOVÉ OBOUSTRANNÉ TALÍROVÉ ČESKÉ RECORDY.
epiřvané panem B. Ptákem, členem Národního divadla v Praze. — Cena 75c

Vapomaska, valítk.
U křeh málky.
Ach, oš hých já šporeval.
Listička dubový.
Kdo domav máj?
svět málky.
Váček, má pšenice.
U okénka jsem já stával.

Následující recordy jsou hrané Princess Military Band:
Vz královský, posad.
Už je mák chvilka do des, posad.
Čeká jist, valítk.
Posad jist, valítk.
Předsedá panem Půlpavice — a jest
Přísť si o nové seznamy. Při
ať jednáce jednaha tuči recordy
ho hradiu expressní výlohy sám
4c

JOSEPH JIRAN,
1333 W. 18th Street, Chicago, Ill.
(Advertisement.)